

Jeżeli dłużnik zapłacił odsetki ustawowe ponad stopę określoną w ustępie niniejszym, a wierzyciel jeszcze nie został spłacony, dłużnik ma prawo zarachować nadpłacone odsetki na poczet tego długu, nie służy mu jednak roszczenie o zwrot tych odsetek. Przepis ustępu niniejszego stosuje się do wszelkich długów rolniczych, objętych rozporządzeniem niniejszem, chociażby dłużnik nie podlegał przepisom rozdziału niniejszego."

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości, a co do art. 5 także Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 7. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie trzeciego dnia po dniu ogłoszenia.

(2) Jednocześnie uchyla się rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 sierpnia 1924 r. o wysokości odsetek prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 769) oraz z dnia 30 grudnia 1924 r. o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 27 sierpnia 1924 r. o wysokości odsetek prawnych (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 1075).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *J. Poniatowski*

546.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 grudnia 1935 r.

o premjowaniu pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Posiadaczom pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych po wejściu w życie dekretu niniejszego, którzy wykażą się zaświadczeniami władzy wojskowej, że pojazdy te odpowiadają specjalnym wymaganiom obrony Państwa, będą wypłacane premje ze Skarbu Państwa.

(2) Przepisy o wydawaniu zaświadczeń, wysokości premij i sposobie ich wypłacania ustali Minister Spraw Wojskowych.

Art. 2. (1) Posiadaczom pojazdów mechanicznych, zarejestrowanych przed wejściem w życie dekretu niniejszego, którzy do dnia 1 marca 1938 r. wykażą się zaświadczeniami władzy wojskowej, że pojazdy te odpowiadają specjalnym wymaganiom obrony Państwa, będą wypłacane premje z Państwowego Funduszu Drogowego do dnia 1 kwietnia 1938 r.

(2) Przepisy o wysokości premij i sposobie ich wypłacania ustalać Ministrowie: Komunikacji i Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Wojskowych i Komunikacji w porozumieniu z Ministrami: Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 4. (1) Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 października 1932 r. o premjowaniu pojazdów mechanicznych (Dz. U. R. P. Nr. 91, poz. 784).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

547.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 grudnia 1935 r.

o zmianie niektórych zaopatrzeń emerytalnych oraz odszkodowań.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. Celem przystosowania obciążeń osób prawnych, wynikających z niektórych zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań, do zmienionego położenia gospodarczego tych osób, zobowiązania z tytułu zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań mogą ulec zmianie w czasie do dnia 31 grudnia 1937 r. na zasadach określonych w dekreście niniejszym.

Art. 2. (1) Osoba prawna, która w dniu wejścia w życie dekretu niniejszego wykonywa zastępcze ubezpieczenie społeczne w myśl art. 5 ust. (1) pkt. 5—6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu obowiązującym, może za zgodą właściwej państwowej władzy nadzorczej, a na jej żądanie powinna, zmienić wysokość i warunki świadczeń z tytułu zaopatrzeń emerytalnych.

(2) Osoba prawna, obciążona na rzecz pracowników umysłowych świadczeniami z tytułu innych zaopatrzeń emerytalnych oraz odszkodowaniami ze stosunku pracy, jak również odszkodowaniami na rzecz innych osób z tytułu zajmowanych przez nie stanowisk, może za zgodą właściwej państwowej władzy nadzorczej, a na jej żądanie powinna, zmienić wysokość i warunki świadczeń z tytułu zaopatrzeń emerytalnych oraz odszkodowań.

(3) Przepis ust. (2) nie dotyczy odszkodowań za czyny niedozwolone oraz odszkodowań, przyznawanych w wysokości i na warunkach, unormowanych

prawem pracy i przepisami o ubezpieczeniach społecznych.

Art. 3. (1) W przypadkach, wynikających z art. 2 ust. (1), osoba prawna nie może:

1) ustalić świadczeń emerytalnych mniejszych oraz na warunkach gorszych od przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 911) w brzmieniu obowiązującym;

2) zmniejszyć świadczeń płynnych poniżej następującej skali:

Sto- pień	Wysokość miesięcznego świadczenia—w złotych	Maksymalna skala obniżki procentowej w stosunku do wysokości świadczenia
I	ponad 100 do 200	10%
II	" 200 " 300	15%
III	" 300 " 400	20%
IV	" 400 " 600	25%
V	" 600 " 800	30%
VI	" 800 " 1.000	35%
VII	" 1.000 " 1.500	40%
VIII	" 1.500 " 2.000	45%
IX	" 2.000 " 3.000	50%
X	" 3.000	60%

Jeżeli w wyniku zastosowania powyższej skali okaże się, że zmniejszone świadczenie osiąga poziom niższy od świadczenia, zmniejszonego według najbliższego niższego stopnia skali, osoba prawna obliczy świadczenie według skali tego niższego stopnia. Nie ulegają zmniejszeniu świadczenia nieprzekraczające 100 zł miesięcznie, a świadczenia przekraczające tę kwotę nie mogą być zmniejszone poniżej 100 zł miesięcznie.

(2) W przypadkach, wynikających z art. 2 ust. (2), osoba prawna ustali świadczenia lub odszkodowania w granicach swych faktycznych możliwości finansowych, nie naruszając wszakże uprawnień, odpowiadających sumie składek wpłaconych przez osobę uprawnioną.

Art. 4. (1) Jeżeli zaopatrzenie emerytalne wypłaca się z osobnego na ten cel przeznaczonego funduszu, przepisy dekretu niniejszego mogą być zastosowane dopiero po zatwierdzeniu przez właściwą państwową władzę nadzorczą planu i bilansu ubezpieczeniowo-technicznego.

(2) Jeżeli osoba prawna nie sporządzi we wskazanym przez władzę nadzorczą terminie planu i bilansu ubezpieczeniowo-technicznego, władza nadzorcza zarządzi opracowanie tego planu i bilansu na koszt tej osoby. Koszty te będą ściągnięte w trybie administracyjnym.

Art. 5. Zmianę wysokości i warunków świadczeń oraz odszkodowań, opartych na tytułach, określonych w art. 2 ust. (1) i (2), uchwała organ nadzorczy osoby prawnej (rada nadzorcza, komitet nadzorczy, rada zawiadowcza i t. p.), chociażby organ ten do powzięcia takiej uchwały w myśl dotychczas obowiązujących przepisów nie był właściwy. Zmiana właściwości organu osoby prawnej nie dotyczy jednak przypadków, w których właściwym organem jest

prezes (przewodniczący) osoby prawnej. W braku organu nadzorczego osoby prawnej zmianę wysokości i warunków świadczeń oraz odszkodowań, opartych na tytułach, określonych w art. 2 ust. (1) i (2), uchwała zarząd osoby prawnej.

Art. 6. Zobowiązania oparte na tytułach, określonych w art. 2 ust. (1) i (2), ulegają zmianie z mocy prawa z chwilą zatwierdzenia przez właściwą państwową władzę nadzorczą zmian, zastosowanych na mocy dekretu niniejszego.

Art. 7. Jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, właściwą państwową władzą nadzorczą w rozumieniu dekretu niniejszego jest:

1) dla osób prawnych, trudniących się czynnościami bankowymi i ubezpieczeniowymi — Minister Skarbu, który jednak w przypadkach, wynikających z art. 2 ust. (1), działa w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej,

2) dla innych osób prawnych — Minister Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej.

Art. 8. (1) Dekret niniejszy stosuje się również do niewypłaconych zaopatrzeń emerytalnych i odszkodowań, których termin zapłaty upłynął przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, choćby obowiązek zapłaty opierał się na prawomocnym wyroku sądowym.

(2) Postępowanie sądowe w sprawach z powództw o zaopatrzenia emerytalne lub o odszkodowania objęte dekretem niniejszym, oraz postępowanie egzekucyjne, oparte na wydanych w tych sprawach tytułach wykonawczych, zostają z mocy prawa:

1) zawieszane z chwilą, gdy osoba prawna lub właściwa państwowa władza nadzorcza wdroży postępowanie na mocy dekretu niniejszego;

2) umorzone z chwilą zatwierdzenia przez właściwą państwową władzę nadzorczą zmian, zastosowanych na mocy dekretu niniejszego.

W razie odmowy zatwierdzenia przez właściwą państwową władzę nadzorczą zmian, zaproponowanych przez osobę prawną, postępowanie sądowe lub egzekucyjne ulega wznowieniu. W przypadku umorzenia postępowania sądowego lub egzekucyjnego osoba prawna obowiązana jest zwrócić osobie uprawnionej koszt procesu w kwocie, odpowiadającej zmniejszonym świadczeniom lub odszkodowaniom.

Art. 9. Przepisy dekretu niniejszego nie dotyczą uprawnień pracowników związków samorządu terytorjalnego oraz ich przedsiębiorstw i zakładów, jak również świadczeń kas emerytalnych, które na podstawie ich statutów podlegają nadzorowi Ministra Opieki Społecznej.

Art. 10. Przepisy sprzeczne z przepisami dekretu niniejszego tracą moc.

Art. 11. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości, Przemysłu i Handlu oraz Opieki Społecznej.

Art. 12. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

Minister Opieki Społecznej: *Wł. Jaszczolt*

548.

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 3 grudnia 1935 r.

o regulowaniu gospodarki cukrowej i buraczanej.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 6 listopada 1935 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 501) postanawiam co następuje:

Art. 1. (1) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu wyznacza corocznie w drodze rozporządzenia na czas od 1 października danego roku do 30 września roku następnego (okres kampanijny) ogólny kontyngent wewnętrzny cukru, t. j. ogólną ilość cukru, jaka może być wprowadzona przez cukrownie na rynek wewnętrzny z produkcji tego okresu kampanijnego, na który kontyngent jest wyznaczony, za opłatą podatku spożywczego od cukru według stawki, przewidzianej w przepisach podatkowych dla cukru kontyngentowego, sprzedawanego w kraju.

(2) Ogólny kontyngent wewnętrzny będzie wyznaczany w wysokości przewidywanego zbytu na rynku wewnętrznym, z uwzględnieniem remanentów cukru z kontyngentów wewnętrznych według stanu w cukrowniach z dnia 30 września ostatniego zakończonego okresu kampanijnego.

Art. 2. (1) Za podstawę przy podziale ogólnych kontyngentów przyjmuje się rejony produkcji, obejmujące jedną lub więcej cukrowni łącznie z gospodarstwami rolnymi, plantującymi dla tych cukrowni buraki cukrowe.

(2) Minister Skarbu w drodze rozporządzeń, wydawanych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu, będzie określał rejony produkcji, zaliczając równocześnie cukrownie do poszczególnych rejonów.

Art. 3. (1) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu dokona corocznie w drodze rozporządzenia podziału ogólnego kontyngentu wewnętrznego na kontyngenty rejonowe.

(2) Jeżeli ogólny kontyngent wewnętrzny, wyznaczony na dany okres kampanijny, będzie równy lub niższy od ogólnego kontyngentu wewnętrznego z poprzedniego okresu kampanijnego, to całość wyznaczonego kontyngentu, po potrąceniu kontyngentów tych cukrowni, które utraciły prawo do udziału w kontyngentach rejonowych oraz tych, o których mowa w

art. 4 ust. (1) lit. b), zostanie podzielona stosunkowo do rejonowych kontyngentów wewnętrznych z ostatniego okresu kampanijnego z uwzględnieniem przepisu art. 7 ust. (2).

(3) Nadwyżka wyznaczonego ogólnego kontyngentu wewnętrznego ponad ilość, o której mowa w ust. (2), będzie dzielona pomiędzy rejony produkcji przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu, w myśl przepisów, wydawanych przez Radę Ministrów na okresy nie krótsze, niż 5 kolejno po sobie następujących okresów kampanijnych.

(4) Niezależnie od przepisów, zawartych w ust. (2) i (3), kontyngenty rejonowe ulegać będą zmianom, wynikającym ze zmian w określaniu rejonów produkcji i zaliczaniu cukrowni do poszczególnych rejonów (art. 2 ust. (2)).

Art. 4. (1) Do udziału we właściwych kontyngentach rejonowych są uprawnione: a) cukrownie czynne w okresie kampanijnym, poprzedzającym okres, na który kontyngent jest wyznaczany, oraz b) cukrownie nieczynne w tymże okresie, w przypadkach, które określa Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w drodze rozporządzenia.

(2) Przyznanie uprawnienia do udziału w kontyngencie rejonowym cukrowniom, nieposiadającym uprawnień do udziału w kontyngentach, może nastąpić tylko o tyle, o ile Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu dokona odpowiedniego przydziału z nadwyżki ogólnego kontyngentu wewnętrznego, o której mowa w art. 3 ust. (3).

Art. 5. (1) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu dokona corocznie w drodze rozporządzenia z rejonowych kontyngentów wewnętrznych prowizorycznego przydziału kontyngentów cukrowniom, uprawnionym do udziału w kontyngencie rejonowym.

(2) Do przydziału, o którym mowa w ustępie poprzedzającym, będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy art. 3 ust. (2) i (3).

(3) Cukrowniom, którym w myśl art. 4 ust. (2) zostaną przyznane uprawnienia do rejonowego kontyngentu wewnętrznego, kontyngenty prowizoryczne na pierwszy okres kampanijny wyznaczy Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu według swego uznania.

(4) Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do cukrowni, o których mowa w art. 4 ust. (1) lit. b).

(5) Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu może, poczynając od kampanji 1941/42, zmieniać co lat 3 według swego uznania wysokość udziałów poszczególnych cukrowni w kontyngentach rejonowych, niezależnie od przepisów, zawartych w ust. (1) — (4) artykułu niniejszego.

Art. 6. (1) Jeżeli do dnia 1 marca cukrownia nie zawiadomi Ministerstwa Skarbu, iż zakontraktowała buraki w ilości odpowiadającej przyznanemu jej udziału